

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole republicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir peti 2 lei pentru odată dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Sărbările încoronării M.M. LL. Regelui și Reginei României

Actul cel mai mareț în existența noastră de două mii de ani, încoronarea Suveranilor tuturor românilor s'a desfășurat, ca sărbătoare a sărbătorilor, în mijlocul nemărginitei bucurii a poporului român din întreg cuprinsul țării.

Pomenite vor fi zilele încoronării primului Rege FERDINAND I și a primei Regine MARIA de-alungul veacurilor de toată suflarea românească.

De față au fost la încoronare Domni și fii de regi, tineri cu suflete entuziaște și bătrâni cu ochii înlăcrămați, țărani voinici și țărance frumoase, în haine pitorești naționale.

Glasul crainicilor, salvele tunurilor și sunetele duiosale ale clopotelor au vestit pământului românesc, că pe fruntea REGELUI se așează coroana de oțel, iar coroana de aur cu pietri scumpe se așează pe fruntea REGINEI: Suveranii înfăptuitori ai unității, pentru veșnicie, a tuturor românilor. —

Sărbările istorice s'au început la Alba-Iulia și s'au terminat în capitala București.

I. La Alba-Iulia

— Sosirea trenului regal. — Primirea la gară. — Intrarea în biserică încoronării. — Serviciul religios. — Ceremonia de încoronare. — Statele reprezentate. — Cuvântări. — Ridicarea baldachinului. — Proclamația Regelui. — Act comemorativ. — Masa. — Defilarea trupelor. — Plecarea dela Alba-Iulia. —

Trenul regal e așteptat să intre în gara Alba-Iulia la ora 9:30 dim. Gara e splendid înfrumusețată. Fațada poartă în mijloc o tablă cu inscripția «Alba Iulia», având de amândouă părțile pictată emblema orașului. O poartă, între două turnuri și în față Sf. Gheorghe în momentul când omoară balaurul.

Peronul este bogat împodobit cu drapelele națiunilor aliate.

Pe peron se aflau dl I. Brătianu, președintele consiliului; dl Ferechide, președintele senatului; dl M. Orleanu, președintele camerei; miniștrii: I. C. Duca, V. Sassu, Vintilă Brătianu, general Moșoiu, G. Mărzescu, Al. Constantinescu; câțiva foști miniștri, înalți demnitari; generalii Cristescu, Stratilescu, Cihoski, Istrati, etc., dl Romulus Voinescu, prefectul de județ, primarul orașului Alba Iulia, Aurel Sava, ziaristii o companie de onoare cu drapel, școala militară de infanterie Nr. 2 și muzica reg. 50 infanterie.

Trenul regal a intrat încet în gară. Muzica întonează imnul regal. Cel dintâi scoboară pe peron M. S. Regele, apoi M. S. Regina, urmați de M. S. Regina Elisabeta a Greciei, M. S. Regina Marioara a Iugoslaviei; AA. LL. RR. Principele moștenitor Carol și Principesa moștenitoare Elena; Principele Nicolae, Principesa

Ileana; apoi membrii casei militare a Regelui; membrii casei civile a Regelui; doamnele de onoare.

Primarul orașului dl A. Savu a oferit pe o tavă de argint tradițională pâine și sare Suveranilor, salutându-i în numele orașului.

MM. LL. Regele și Regina au luat loc în trăsură de gală, precedată de două plutoane din escorta regală și de trăsură mareșalului curții. În uralele uriașe ale multmii. Suveranii, principii și invitații se apropie de Catedrală.

Ierarhii bisericii ortodoxe ai țării merg în catedrală la ora 9 în un imponent cortegiu în strălucitoare ornate.

Pleacă din aripa stângă a edificiului din curtea catedralei. Înainte merge corul mitropoliei din București condus de măiestrul Kriac, cântând în mod solemn «Bine ești cuvântat Hristoase», urmează doi câte doi diaconii, D. Antal, S. Evuțanu, Nicodim, Bunescu și protodiaconul Teodor Ursachi; protoiereii Ioan Teculescu și Dr. G. Proca, arhimandritul mitrofor Dr. O. Popescu; arhierii, Evghenie și Iacob; episcopii, Nicolae al Clujului, Roman al Orăzii, Nicodim al Hușilor, Platon al Dunării de jos, Iosif al Caransebeșului, Ioan al Aradului, Visarion al Ageșului, Teofil al Buzăului, Vartolomei al Râmnicului și Teodosiu al Romanului, arhiepiscopul Basarabiei Gurie, mitropolitii Nicolae al Ardealului și Pimen al Moldovei, și în fine mitropolitul Primat Miron.

Sosesc apoi în biserică: Regina Greciei Elisaveta, Regina Iugoslaviei Maria, Principele moștenitor Carol cu soția sa Elena, Principele Nicolae, principesa Elena, Ducele de York, Infantele Spaniei, Ducele de Genova, Mareșalul Foch, Generalul Berthelot, membrii guvernului, foști preșidenți de consiliu, reprezentanții celorlalte confesiuni din țară afară de rom. și gr. catolici etc.

Sosesc Suveranii. MM. LL. Regele și Regina sânt întâmpinate în pridvorul bisericii de către președintele Consiliului de miniștri și președinții corpurilor legislative.

La intrarea în sf. biserică MM. LL. sânt primite de II. PP. SS. LL. Mitropolitul primat Miron, Mitropolitul Pimen al Moldovei și Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Indată după intrarea Majestăților Lor în biserică, se începe serviciul divin. Se celebrează cu mare pompă Doxologia în-

tocmită din privilegiul Incoronării Majestăților Lor, de mitropolitul Primat Miron.

Serviciul s'a început cu sfințirea insigniilor regale, coroanele și mantiile regeste, aduse în biserică din capitală încă Sâmbătă după amiază la ora 3 de prim-ministrul Ion I. C. Brătianu și ministrul de război Mărdărescu.

Rugăciunile de sfințire le-au rostit P. S. S. mitropolitul Moldovei Pimen și I. P. S. Sa arhiepiscopul Gurie, iar evangelia a citit-o I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae.

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat a înmănat apoi d-lui președinte al senatului, Mihail Ferechide, coroana Regelui, iar d-lui președinte al camerei, M. Orleanu, coroana Reginei. Dl general Lupescu a luat mantia Regelui, dl general Popovici mantia Reginei.

I. P. S. Sa mitropolitul primat Miron a citit apoi cu voce ridicată următoarea rugăciune de încoronare a Majestății Sale Regelui:

Doamne, Dumnezeu, Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor, — Celace în purtarea Ta de grijă ai trimis poporul românesc voievozi ca Basarab, Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, pe voivodul mucenic Constantin Brâncoveanu și pe înțeleptul Carol — cu genuchii plecați și cu inima smerită cădem înaintea și îndrăsnim a Te ruga din adâncul sufletelor noastre, pe Tine, Celace croiști soarta popoarelor: — Insuși și acum caută din tronul cel ceresc al slavei Tale asupra pământului românesc, celui răscumpărat prin jertfele și scump sângele fiilor săi, și ia sub scutul aripilor Tale pe credinciosul robul tău, Ferdinand I, pe carele ai binevoit a-L pune Domn și Stăpânitor asupra României întregite; îmbracă-L și cu putere de sus și pune pe capul Lui Coroana, din care strălucesc mai mult decât pietrele cele scumpe, virtuțile poporului român. Așează-L pe El pe tronul dreptății; păzește-L cu arma Sfântului Tău Duh, arătându-L biruitor înfricoșat asupra tuturor dușmanilor țării.

Doamne, Celace îndrumezi pe regii pământului, ca un a toate Stăpânitor, povățuește și pe gloriosul nostru Rege Ferdinand și-L învrednicește să desăvârșească lucrul, ce L'ai încredințat Lui; călăuzește-i pașii în toate zilele vieții Sale, ca să fie un bun părinte pentru toți fiii țării, de orice neam și credință.

Incălzește inima Lui de dragostea câtră țară și popor și sădește în ea mila față de cei în suferințe.

Fă-I parte de sfetnici luminați și fără de prihană, și întărește credința supușilor Săi, ca — uniți în cugete și simțiri — să ducă moștenirea Ta aceasta — țara ro mână — în pace și liniște la fericire și glorie.

Intărește-L întru credința cea către Tine și biserica Ta cea sfântă, carea a fost în trecut nu numai mântuitoarea sufletelor părinților noștri și țarul conducător și călduza probată a neamului pe căi pline de primejdii, ci va fi și în viitor cea mai sigură garanție a țării noastre. Arată-L apărător al dreptmăritoarei credințe strămoșești și al așezămintelor ei, ca să reînvieze vechea lor strălucire, și să judece poporul Său întru dragoste și pe cei greșiți întru bunătate. Ca prin aceasta să se învrednicească, precum de iubirea țării Sale, așa și de vecinica Ta împărăție.

Inmulțește, Doamne, zilele vieții Lui, ale iubitei noastre Regine și ale întregii Sale auguste familii, întru sănătate îndelungată.

Revarsă și asupra țării noastre în toată vremea mila Ta, dăruindu-i bunăliniștea văzduhurilor, îmbelșugarea roadelor pământului și toate cele ce sunt spre trebuința cea vremelnică și vecinică a poporului ei.

Să nu întorci fața Ta de câtră poporul nostru pentru păcatele sale, ci — în negrăita Ta bunătate — miluiește-l, ca să simtă zilnic mâna Ta ocrotitoare, și prin toate lucrările și faptele sale — spre binele Lui și al țării — să-Ți slujească Ție, a Căruia este împărăția și puterea și slava, acum și pururea și în vecii vecilor.

După aceea Mitropolitul primat esclamă: «Vrednic este!» corul cântă: «Vrednic este» de trei ori.

Mitropolitul primat zice: «Doamne, Dumnezeu nostru cu glorie și cu cinste încoronează i pre dâșii». Corul: Amin.

Momentul este din cele mai solemne.

Urmează Polihroanele.

Primul diacon: Majestății Sale, Prea înălțatului și Mult stăpânitorului nostru Domn Ferdinand I, din mila lui Dumnezeu Rege, al României — și desrobitor al mânăsei Basarabii, al dulcei Bucovine al falnicului Ardeal, al mândrului Banat, al fericitei Crișane, al Sătmarului și al Sălajului: — Celuia ce a reînviat țara lui Negru Vodă dela Olt și istoricul Marameș al lui Dragoș Vodă: — dă i. Doamne, zile bune și îndelungate, pace, sănătate, mântuire și biruință asupra dușmanilor și L păzește întru mulți și fericți ani!

Corul: Mulți ani trăiască:

Al doilea diacon: Majestății Sale măritei noastre Doamne și Regine Maria, — ajutoarea celor săraci și în strâmtorare, — mângâioarea celor bolnavi și în suferințe, — alinătoare de dureri a celor răniți și pe patul de moarte, — ocrotitoare a văduvelor și a celor orfani, — oblăduitoare a artelor, a științelor și a tuturor mișcărilor nobile pentru propășirea țării: Celeia ce, în cele mai grele și mai primejdioase zile ale neamului, a revărsat pretutindenea din comoara sufletului Ei — ca dintr'un izvor bogat — încredere și însuflețire: dă i. Doamne, mulțumire și sănătate și o păzește pe Ea întru mulți și fericți ani.

Corul: Mulți ani trăiască! Corul cântă: Imnul de încoronare, textul întocmit de I. P. S. Mitropolit Primat Miron Cristea, după imnul de încoronare a împăraților din Bizanț. Muzica de D. G. Kiriac, care a făcut adâncă impresie asupra celor prezenți. Se formează apoi cortegiul pentru ieșirea din biserică, care era astfel format:

Casa militară a MM. LL. Regelui și Reginei; M. S. Regele; M. S. Regina; președintele Senatului dl Ferechide care purta coroana M. S. Regelui, președintele

camerei dl Orleanu care purta coroana M. S. Reginei; urmau apoi Mitropolitii, episcopii, membrii familiei regale, capii misiunilor străine și toți invitații, în total 300 de persoane.

*

Baldachinul era instalat pe un pedestal, drept în fața clopotniței. La dreapta baldachinului luat loc membrii misiunilor străine: Franța: mareșalul Foch, generalul Berthelot, generalul Waygand, locot.-colonel de Vassvigny, căpitanul Bugnat, — apoi Germania reprezentată de ministrul ambasadur Freitag, precum și reprezentanții următoarelor state: Belgia, Bulgaria, Danemarca, Spania, Statele Unite americane, Finlanda, Anglia, Italia, Japonia, Grecia, Letonia, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, Suedia, Elveția, Iugoslavia și Cehoslovacia.

Delegațiile sâtenilor au luat loc și ele în apropierea baldachinului, spatele tribunelor era ocupat de public.

Drapelele tuturor regimentelor erau rânduite în fața baldachinului regal și trupele erau înșiruite pe ambele părți ale arenei. Cerul era acoperit de nori. O ploaie mărunță și caldă. În tot timpul ceremoniei încoronării publicul a stat descoperit.

*

Sosit sub baldachin, MM. LL. Regele și Regina au fost salutați de poporul adunat și de invitați în entusiaste strigăte de ura. M. S. Regina era îmbrăcată în mantie roșie, M. S. Regele s'a îmbrăcat în mantia regală. Dl Ferechide președintele Senatului i-a predat coroana, pe care M. S. Regele a pus-o pe cap. Era ceasul 10 40. În acest moment solemn toate muzicile militare au intonat imnul regal: clopotele tuturor bisericilor au început să sune prelung, bateriile din reg. 35 de obuzerie au tras salve.

Momentul cel mai mișcător a fost al încoronării M. S. Reginei. Suverana sta în picioare, impunătoare, frumoasă, vădit emoționată. Când regalul ei soț a luat în mâni coroana Reginei, Suverana a îngenunchiat în fața Lui. Atunci Regele ia așezat coroana pe cap.

În acest moment solemn au izbucnit puternic și repetate urale. După aceea M. S. Regina s'a ridicat și Suveranii, copleșiți de emoțiune s'au sărutat. Iarăși toate muzicile militare au intonat imnul regal: clopotele au sunat prelung și întreaga asistență, cuprinsă de un entusiasm delirant, a strigat de repetate ori: *Ura! Trăiască Regele tuturor românilor! Trăiască Regina tuturor românilor! Trăiască România întregită, unită și mare!*

Țăranii, din toate ținuturile alioite, au strigat: «Să ne trăiască iubitul și marele nostru rege!»

*

Dl Ferechide, președintele senatului, a ținut sub baldachin discursul de încoronare.

D sa a spus:

Anii cari au trecut dela suirea Majestății Voastre pe Tronul neuitatului Rege Carol, au mărit strălucirea și gloria coroanei făurite din oțelul unui tun dela Plevna, — coroana primului Rege al României independente.

Coroana pe care aleșii țării o prezintă astăzi M. Voastre este coroana primului Rege al României întregite, cu hotarele dela Tisa la Nistru și la Marea Neagră.

Realizarea idealului visat de generațiile trecute, dobândită de M. V. cu ajutorul marilor Aliați și grație sacrificiului generos a sute de mii de copii ai țării, este azi un fapt împlinit și încoronarea M. V. consacră faptul istoric și-l așează în plină lumină.

Coroana de oțel va aminti pururea românilor, exemplele de iubire de țară, de devotament absolut, de energie neclintită, date de Regele lor, atât de inimos, secondat de M. S. Regina; va aminti locuitorilor dela țară intrarea lor în viața publică și dobândirea proprietăților pământului pe care îl muncesc.

«Nu este un bun român, Sire, care să nu aducă azi M. V. tributul său de iubire și de credință; într'un cuvânt, într'un cuget, toți urează călduros, să trăiți ani mulți fericți și glorioși, asigurând tot mai cu temei prosperitatea și propășirea neamului».

Adresându-se M. S. Reginei, dl M. Orleanu a spus:

Majestate! Cu mândrie românii Vă încoronează și câte urări nu se fac azi în cele mai depărtate unghiuri ale țării pentru fericirea Voastră și a Familiei Voastre, căci întruniți toate virtuțile, pe care Doamnele din epoca eroică a trecutului nostru le aveau. Comoara de bunătate ce sufletul Vostru posedă, o răspândiți ca o rouă binefăcătoare asupra nenorociților.

Dar, acolo unde rolul Vostru, Majestate, a atins culmi sufletești, a fost atunci când furtuna se abătuse cu atâta violență asupra țării noastre, încât unii credeau că totul s'a sfârșit, și atunci M. V. a fost între acei cari n'au pierdut nici o clipă măcar credința în succesul final și Ați dat tuturor exemplul de bărbăție și nădejde, așa că'n vremurile viitoare Veți fi pildă de aceea ce trebuie să fie o Regină.

Se va spune pe atunci în basmele poporului nostru, că a fost odată ca nici odată, că dacă nu ar fi fost nu s'ar fi povestit, o țară mare și frumoasă, cu câmpii și plaiuri, munți și ape, cum numai ea avea în lume, și în acea țară o Împărăteasă și bună, și frumoasă, și înțeleaptă, a împăătit alături de viteazul Ei Soț peste un popor cuminte ce-i adorau.

Și-au avut Ei copii mulți, băeți niște feți-frumoși, fete adevărate llene Cosânzene, dar așa de frumoase, încât la soare te puteai uita, dar la ele ba.

Și-au venit de peste nouă mări și țări crai vestiți ca să le pețescă, căci aiurea nu găseau crăiese așa mândre și mai cuminte. Și basmul se va înșira mereu, povestind de mărețele fapte ale acestor Împărați.

Terminând, fac o urare, ce împ eună cu mine o face tot poporul: Să dea Dumnezeu ca la vatra țării românești norocul să-și aleagă pentru totdeauna lăcașul, ear Vouă, Sire și Doamnă, Vă urez ca drumul Vostru tot înainte să vă fie semănat cu flori.

M. S. Regele a răspuns:

«Cu adâncă emoțiune primesc, în chip solemn, această coroană, moștenită dela neuitatul meu unchiu ca un simbol al vitejiei românești și al unirii între Domn și Țară, plină de strălucire s'a așezat, acum 41 de ani, pe capul întâiului rege al României, după războiul independenței și proclamarea regatului.

Atotputernicul ne-a învrednicit s'o vedem azi mai strălucitoare, azi când în urma grelelor lupte purtate de întreaga suflare românească ea simbolizează îndeplinirea aceluia mare și sfânt dor secular: Unirea tuturor țărilor locuite de români.

Dea Domnul, ca această coroană, împreună cu aceea a scumpei Mele Soții și vrednica tovarășă de muncă și suferințe

pentru binele obștesc, să încununeze din neam în neam pe iubiții noștri urmași într-o Românie pururea glorioasă și fericită.

Sus inimile! Și să glăsuim după chipul strămoșilor:

«Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa și unii pe alții să ne îmbrățișăm și să zicem fraților, celor ce ne urăsc pe noi: Să iertăm toate, pentru sfânta unire! Așa să fie!»

După sfârșirea ceremoniei încoronării, colonelul Dănciulescu a ridicat baldachinul, sub care se aflau MM. LL. Regele și Regina, și împreună cu trei ofițeri din regimentul 1 vânători și alți 3 ofițeri din reg. 4 roșiori l-au transportat până la intrarea palatului Catedralei.

Comandantul regimentului 1 vânători și cel mai tânăr ofițer din acelaș regiment au purtat mantia M. S. Regelui; iar comandantul regimentului 4 roșiori și cel mai tânăr ofițer din acelaș regiment au purtat mantia M. S. Reginei. După baldachin veneau reginele, principesele și principii regali, doamnele de onoare, capii misiunilor străine, miniștrii, foștii miniștri, casele militare și civile ale Regelui, generali, înalți demnitari, ziariștii străini și români, și toți ceilalți invitați.

În fața pavilionului regal, cortegiul s'a oprit și de sub baldachin au ieșit MM. LL. Regele și Regina, cari au urcat scara ce conduce la reședința Lor, în aclamațiile publicului din curtea interioară a catedralei.

În momentul când mareșalul Foch a urcat treptele, publicul a strigat:

«Vive la France! Trăiască Foch!»

Aceeaș manifestare sa făcut generalului Berthelot.

Suveranii au trecut apoi în galeria pavilionului regal și au stat acolo câteva minute. Ei au fost continuu aclamați.

Regele a fost vădit emoționat când un bătrân din Ardeal a strigat cu glas tare și răspicat: «Să trăiești ani mulți tu, Regele nostru drag, pentru mulțumirea norodului nostru care te slăvește!»

Proclamația M. S. Regelui, adresată poporului său, cu prilejul îndeplinirii actului încoronării, este următoarea:

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională am moștenit Coroana României, după glorioasa domnie a Regelui Intemeietor.

Suindu-mă pe Tron, am rugat Cerul să dea rod muccii, ce, fără preget,

eram hotărât să închin iubitei mele Țări, ca bun Român și Rege.

Pronia cerească a binecuvântat și prin bărbăția poporului și vitejia ostașului ni-a dat să lărgim hotarele Regatului și să înlătmăm dorul de veacuri al Neamului nostru.

Am venit astăzi cu Regina — care ni-a fost tovarășă în credință neclintită la răstăriște și la bucurie — ca printr'această sărbătoare să consacram în fața Domnului și a scumpului nostru popor legătura ce ne unește deapănarea cu dânsul.

Punând pe Capul Meu, într'această străveche cetate a Daciei Romane, Coroana de oțel dela Plevna, pe care noi și glorioase lupte au făcut-o pe veci Coroana României-Mari, Mă închin cu evlavie memoriei celor cari, în toate vremurile și de pretutindeni, prin credința lor, prin munca și prin jertfa lor, au asigurat unitatea națională și salut cu dragoste pe acei cari au proclamat-o într'un glas și o simțire dela Tisa până la Nistru și până la Mare.

Într'aceste clipe gândul meu se îndreaptă cu recunoștință către viteaza și iubita noastră armată.

Pentru răsplata trudelor trecutului, rog Cerul ca poporul nostru să culeagă în pace roadele lor binecuvântate și să propășească în linște, frăție și muncă harnică.

Cu inima plină de dragoste și credință mărturisesc dorințele sufletului Meu:

Vreau ca țărănimea, stăpânită pe veci pe ogoarele ce le-a dobândit, să le dea toată puterea de rodire în folosul ei și al binelui obștesc.

Vreau ca muncitorimea, credincioasă patriei, să-și afle soarta tot mai prosperă într-o viață de armonie și de dreptate socială.

Vreau ca în hotarele României-Mari, toți fiii buni ai țării, fără deosebire de religie și naționalitate, să se folosească de drepturi egale cu ale tuturor Românilor, ca să ajute cu toate puterile Statul, în care Cel de Sus a rânduit să trăiască împreună cu noi.

Vreau ca Românii din toate straturile sociale, însuflețiți de năzuința unei depline înfrățiri naționale, să se folosească toți de legitima ocrotire a Statului.

Vreau ca în timpul domniei Mele, printr'o întinsă și înaltă dezvoltare culturală patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație ce-i revine în renașterea Orientului european, după atâtea veacuri de cumplite sbuciumări.

Sânt sigur că, în îndeplinirea mării noastre datorii, voi avea sprijinul tuturor bunilor fii ai țării, nedespărțiți în gând și în faptă în jurul tronului.

Acestei sfinte misiuni, în neclintită unire cu poporul nostru, voi închina toate puterile mele de om și de Rege, și asupra ei chem, în această zi solemnă de înălțare sufletească, binecuvântarea celui A-Tot-Puternic.

Ferdinand I

În pavilionul regal Suveranii au semnat pe un pergament următorul act comemorativ al încoronării:

Noi Ferdinand I, Regele României, urmând la tron prin drept de moștenire în ziua de 28 Septembrie 1914, după trecerea la cele veșnice a slăvitului Nostru unchi Carol I, Cel care cu ajutorul marilor patrioți, prin înțelepciunea și bărbăția poporului și vitejia oștirii a cucerit independența și întemeiat regatul, am început cu binecuvântarea lui Dumnezeu Domnia Noastră în zilele grele de mari primejdii, dar și de mari nădejdi.

Cea dintâi grijă a Noastră a fost ca neamul, în fruntea căruia M'a așezat pronia cerească, să nu pearză prilejul de a și asigura dreptul de a trăi netrunchiat și de sine stătător.

Luptele, jertfele și toată truda generațiilor trecute care dealungul veacurilor au izbutit să înalte treptat, dar sigur clădirea trainică a statului Nostru independent, îmi luminau zarea și îmi întăreau sufletul întru împlinirea datoriei Mele sfinte de domn și de român, cu încrederea în Dumnezeu și în puterea de viață a neamului.

Indemnând de cuvântul întregului popor și ajutat de sfatul acelora, cari cu credință s'au închinat Țării și Tronului am purtat

FOIȘOARA

Îmnul de slavă

al Incoronării Maiestăților Lor Regele și Regina României, Ferdinand I și Maria

— Textul întocmit de I. P. S. Sa Mitropolitul Primat MIRON. — Muzica de D. G. Kiriac. —

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu

și pe pământ pace,

între oameni bunăvoință,

— *Că a miluit Domnul pe poporul său.*

Aceasta este ziua cea mare de bucurie a românilor în care coroana regală

s'a așezat, după vrednicie, pe capul tău.

Slavă Domnului, stăpânul tuturor,

Cela ce te-a încoronat pe Tine, Ferdinand, rege cu mâna sa,

Să te păzească întru mulți ani,

spre gloria și înălțarea românilor.

Slavă Maicii Domnului,

care ni-a dăruit o aleasă regină.

Slavă Maicii Domnului,

care a umplut casa lor

de fii și de domnițe.

— *Să audă Domnul pe poporul vostru.*

Mulți ani Ție, Ferdinand, rege al românilor.

Mulți ani Ție, Marie, regină a României.

Mulți ani Vouă, mlădițe regale.

Glorie Țării!

Dela mormântul lui Ștefan cel Mare

În 8/21 Septembrie 1922, preoți și mireni din toate părțile țării noastre au sosit la Putna într'un pios pelerinaj, să aducă prinos de recunoștință Marelui Ștefan Vodă al Moldovei, pentru meritele lui neperitoare aduse neamului și credinții strămoșești.

Cu această ocazie s'au rostit înălțătoare cuvântări, potrivite însemnătății momentelor sărbătorești.

P. S. Sa episcopul Nicolae al Clujului a spus următoarele în sfântul lăcaș:

Cu fiorii celei mai profunde și curate evlavii, am intrat în acest sfânt lăcaș de ctitorie al măritului și slăvitului Ștefan Vodă.

Cu respect ne-am apropiat de lespedeza străbună sub care zac cinstitele lui moaște, ca să aducem prinosul nemărginitei iubiri și recunoștințe, ce o păstrăm amintirii sale prea scumpe și mult lăudate, pentru glorioasele fapte săvârșite în războaie și pentru înțeleptele așezăminte întocmite în timp de pace.

Căci el n'a fost numai un biruitor prea vestit în lupte mari și grele cu vrășmașii neamului și patriei, un apărător preamărit al creștinătății amenințate de către păgânătatea cutropitoare, ci și un zelos și înțelept dătător de

rânduilei și datin, un puternic și neprihănat scut al legii și credinței noastre strămoșești, precum în Moldova sa glorioasă, așa și în Ardealul nostru asuprit și robit.

Aci, în domeniile stăpânite și ocărnuite de păcălabii și diregătorii săi domnești, legea noastră a întărit, credința noastră a înflorit, cu înființarea și susținerea episcopiei Vadului, în părțile Ciceului, în care s'a manifestat întreaga viață sufletească a poporului român din regiunile nord-estice ale Ardealului, până ce în mijlocul neamului nostru de dincolo de Carpați s'a produs tot prin uneltiri dușmane, aceea nefericită desbinare bisericească de acum 200 de ani.

Căci de atunci încoace umilii credincioși ai fostei vlădiciei alui Ștefan au ajuns la mare scădere a vieții lor bisericești, la mare cumpănă a ființei lor naționale, rupți fiind cu totul de vechile și blăfăcătoarele lor legături eclesiastice cu bătrâna Moldovă, subminați fiind de tot felul de propagande heterodoxe și împilați fiind de toată puterea unui stat dușman și nimicitor.

Dar mari și nepătrunse sânt rânduilele lui Dumnezeu.

Tocmai când dușmanii ne credeau ajunși în pragul pierzării, tocmai atunci a venit mân-

rașboiul întregirii neamului și biruind restriștile am văzut înfrântă unitatea națională de atâtea vreme așteaptă.

În ziua de 9 April 1918 Basarabia s'a alipit de patria noastră; în ziua de 28 Noembrie 1918 Bucovina a revenit la vatra strămoșească, iar la Alba-Iulia, în ziua de 1 Decembrie 1918 Ardealul Bănătu și părțile ungurene s'au declarat într'un singur glas unite pentru vecie cu Regatul român.

Spre a chema binecuvântarea lui Dumnezeu asupra acestor mărețe fapte, din din care a ieșit România Mare și spre a le da o consfințire în fața scumpului nostru popor, Ne-am adunat cu toții la Alba-Iulia, străvechea cetate a Daciei romane și a gloriei lui Mihai Viteazul, și aici azi 15 Octombrie 1922, de față fiind membrii Familiei regale, reprezentanții Suveranilor și țărilor aliate și amice, senatul și adunarea deputaților, căpeteniile armatei, membrii tuturor corpurilor constituite ale țării și Academiei române și Universităților, delegațiunile comunale urbane și rurale din întreaga țară și reprezentanții tuturor confesiunilor, Ne-am încoronat Eu și scumpa Mea soție Maria, partașa suferințelor și bucuriilor mele și ale țării, și pentru ca neuitată să fie amintirea zilei de azi, am întocmit și subscris în al nouălea an al domniei Noastre, acest de față document.

Ferdinand, Maria.

După încoronare și după semnarea actului comemorativ, a urmat banchetul de gală în sala Unirii, de 300 tacâmuri. Au luat loc: Suveranii, cu membrii familiei regale și invitații, înalții prelați, reprezentanții statelor, miniștri, reprezentanții parlamentului, ai Academiei, ai universității ș. a.

Afară de masa regală, s'a servit o altă masă de câteva sute de tacâmuri pentru parlamentari, invitați, ziariști ș. a. în parc, în sala teatrului Carageale, iar pentru popor un mare ospăț lângă curtea catedralei.

După banchet, lumea s'a grăbit la defilarea trupelor pe câmpul de lângă cetate, unde se proclamase unirea națională în 1918.

Defilarea a început la ora 2 după amiază. Nouă muzici unite au deschis marșul triumfal. Mareșalul Foch salută pe Suverani. Defilarea e deschisă de micii dorobanți; băeți și fete în costume albe. Trecerea lor produce entuziasm. Urmează legiunile cercetașilor, apoi defilarea

tuirea noastră națională prin unirea și întregirea politică a neamului românesc.

A vrut Dumnezeu părinților noștri, ca odată cu liberarea mormântului sfânt, în fața căruia am venit să ne închinăm, să reînvieze și așezământul făcut de Acela, — ale cărui moaște sfinte odihnesc aici de 418 ani, — întru preamărirea legii lui Hristos, — fosta Episcopie a Vadului.

Și a mai voit bunul și milostivul Dumnezeu, ca sceptra ultimului oblăduitor al acestei Episcopii, investit de urmașii Marelui Ștefan, să ajungă în mâinile glorioase ale aceluia, căruia providența i-a rezervat cel mai mare rol în viața noastră națională, Maiestatea Sa Regele Ferdinand, care a binevoit a mi-o încredința mie, smeritului și nevrednicului întâi ales Episcop al reînființatei Ctitorii alui Ștefan cel Mare, acum a Vadului, Feleacului și Ciujului.

Eparhia Vadului, al cărei Ctitor ai fost în viața Ta plină de fapte bogate și mărețe, se prezintă azi în haine de sărbătoare la mormântul Tău:

Cu genunchele plecat și cu inima smerită, ca să ridicăm rugăciuni pentru sufletul Tău, și să ne închinăm memoriei Tale preaslăvind faptele Tale.

drapelelor regimentelor sub comanda generalului Cihoski.

Urmau scolile militare de cavalerie, artilerie, infanterie, marină, apoi divizia vânătorilor de munte, condusă de prințul Carol și colonelul Racoviceanu; apoi vânătorii de munte, defilând și prințul Nicolae ca locotenent. Urmează divizia Mihai Viteazu sub comanda generalului Scărișoreanu. Defilează apoi M. S. Regina Maria în fruntea reg 4 roșiori. Urmează mateloții, escorta regală. Tancurile încheie defilarea.

Ploaia încetând, defilarea s'a făcut pe timp bun, ceea ce a făcut ca asistența să fie enormă.

În tot timpul defilării peste 20 de aeroplanuri au sburat deasupra câmpului.

Toată asistența aplauda frenetic la trecerea fiecărei unități, admirând ținuta trupelor.

La stânga M. S. Regelui au trecut comandanții de divizii, a brigadelor de roșiori și a școlilor militare; iar toți generalii s'au așezat la dreapta, după capii misiunilor străine. După terminarea defilării, la ora 5:30, gornistii au sunat prelung și în strigăte de ura cortegiul s'a reconstituit, pornind spre gară.

Reginei noastre, care a venit călare și luase loc în fața avant-scenei Familiei regale, înaintea începerii defilării i s'a făcut o manifestație specială. I s'a strigat «Trăiască Maica neamului românesc». De asemenea Suveranul a fost obiectul unei manifestații călduroase. S'a strigat cu însuflețire în repetate rânduri «Trăiască bunul român, regele Ferdinand I, regele tuturor românilor».

Ziariștii străini, cari asistau la defilare și serbări, și-au exprimat via admirație pentru poporul român, pentru Suverani și armată.

Ținuta trupelor a stârnit admirația unanimă. Mareșalul Foch impresionat, a adus elogiul armatei noastre. De asemenea și au exprimat admirația și celelalte misiuni militare.

După defilare, toată lumea s'a dus la gară unde s'au făcut Suveranilor ovațiuni entuziaste. La gară regele s'a întreținut cu înalții demnitari străini și români. La ora 6:30, trenul regal a plecat în uralele generale ale celor prezenți. Au urmat apoi celelalte trenuri conform programului.

La ora 9 a fost o mare retragere cu torțe și muzica militară.

II. La Capitala București

— Sosirea în capitală. — Arcul de triumf. — La Mitropolie. — La statuia Mihai Viteazul. — Cortegiul istoric. — Defilarea primarilor. — Ziua a treia. —

În a doua zi de sărbătoare pentru neam și tron, Suveranii noștri își fac intrarea în capitală, pe sub monumentalul arc de triumf.

Arcul, în forma unei porți mărețe, are mai multe inscripțiuni inspirate de istoricii noștri, dnii N. Iorga, D. Onciul și V. Pârvan.

Am venit să ne inspirăm de duhul vremilor, în care ai trăit, să ne înarmăm cu puterea credinței, de care ai fost stăpânit, când ai zidit 44 biserici și mănăstiri adăpostitoare ale credinței strămoșești, ca mulțumită lui Dumnezeu, că Ți-a ajutat să înfrângi Tătarii, Leșii, Turcii și pe Ungurii îngâmfai.

Am venit să punem făgăduință, că până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, vom fi strejarii credinței, pe care Tu o ai apărut prin întemeierea Episcopiei Vadului, în părțile Ciceului, pe cari Ți le-a dăruit Matei Corvinul în semn de respect pentru armele Tale biruitoare.

Caută din înălțime cu ochiul Tău, bunule, și revarsă darul Tău cu îmbelșugare asupra celor ce am venit să aducem princi de mulțumită Domnului, care cu braț înalt a sporit ogoarele, satele și orașele, a întărit bisericile, a așezat mănăstirile și în 36 războaie, purtate cu rezultate strălucite, ne-a dat pildă vie de luptă și de jertfă creștinească spre mărirea lui Dumnezeu și a neamului nostru românesc.

Fă, Doamne, ca să-l avem deapănarea înaintea ochilor noștri, ca exemplu al iubirii de țară și de glia strămoșească, ca hotarele, cari le stăpânim azi, să fie hotare neclintite, cum neclintită are să rămână în noi credința în Dumnezeu. Cel ce ne-a încredințat o misiune pe

O inscripție, în litere aurii, spune:

«Liberator de neam, și întregitor de hotare, prin virtutea ostașilor săi, urmași vrednici ai creștinătății, Ferdinand I, Domn și Rege al românilor, și a făcut intrarea, la 16 Octombrie 1922 în Cetatea Sa de scaun a Bucureștilor, după încoronarea la Alba-Iulia».

La ora 10 trenul regal a sosit în gara Mogoșoaia, și cortegiul pornește spre biserica Mitropoliei.

M. S. Regele a încălecat pe un cal alb, având în mână dreaptă buzduganul oferit de cetățenii capitalei, și însoțit tot călare de princip și generali, după cari urmează în trăsură M. S. Regina, celelalte două Regine, fiicele Sale, și Princesele.

Înaintea arcului de triumf, Suveranul este întâmpinat din partea primarului capitalei, dl G. Corbescu, cu tradiționala pâine și sare pe o tavă de argint.

La Mitropolie Suveranii sânt întâmpinați de Mitropolit și episcopii țării îmbrăcați în odăjdii.

MM. LL. sărută Sf. cruce și Evanghelia.

Se oficiază serviciu divin. Suveranii ascultă cu adâncă evlavie slujba religioasă, înălțătoare și prin măreția evenimentului încoronării.

Sfârșindu-se sf. slujbă, Suveranii și întreg alaiul domnesc trec în saloanele palatului mitropolitan, unde membrii familiei regale s'au întreținut mai mult timp.

La ora 1 alaiul domnesc s'a îndreptat spre statuia lui Mihai Viteazul. Aici s'a făcut defilarea. Întai au trecut muzicile regimentelor din garnizoană, apoi drapelele regimentelor, și în sfârșit cortegiul istoric.

Cortegiul istoric

Format din grupuri de figuranți, a reprezentat epocile însemnate din istoria românilor.

Sosirea cortegiului se anunță printr'un mare triumfal.

Cortegiul se începe cu:

1. *Epoca Daco-Romană (104)*. Acest grup este format din călăreți reconstituind armata Daco-Romană și defilând în chipul următor:

Un grup roman compus din: Centurionul, Aquiliferii, Signiferii, Cornicerii și Phalaratii:

Grupul dac compus din: Dracosul (stindardul dac) Alebardierii și Sulițașii. Urmează Împăratul Traian și Regele Decebal, după cari următoarele grupuri:

Tribunii romani, Șefii daci, Vexilarius cu cetele legionare (eques) și dracosul cu cetele de luptători daci.

2. *Epoca Legendară* (Descălătoarea) reprezentând cetele primilor luptători români din vremea lui Dragoș Vodă și Radu Negru.

În fruntea lor călăresc Buciumașii urmați de steaguri cu străjile lor de sulițași. Vin apoi cei doi voievozi Dragoș Vodă și Radu Negru

pământ, misiunea de a răspândi cultura, civilizația și pacea pe pământul udat cu lacrimile străbunilor noștri.

Încheiem rugăciunea noastră cu aceste versuri ale bardului național Vasile Alecsandri:

Ștefan
Ființă de o natură gigantică divină,
El e din aceia la cari istoria se închină;
Precum un soare splendid,
Ce sparge deșii nori,
El răspândește raze pe secolii viitori.

Amin!

Biserica încoronării dela Alba-Iulia

Biserica încoronării s'a făcut după modelul Bisericii domnești, în care s'a închinat Mihai Viteazul odinioară, precum și alți mari Voievozi ai noștri, în vechea capitală a Țării Românești, Târgoviște, după planurile marelui meșter Victor G. Ștefănescu, arhitect român, și în lăuntrul s'a zugrăvit de un alt mare meșter, Costin Petrescu, pictor vestit din București.

Jur împrejur biserica este înconjurată de frumoase clădiri, care cuprind o reședință domnească și un mare Muzeu al Ardealului, unde se vor așeza lucrurile de scumpă amintire pentru noi. Aceste clădiri au colonade și o înaltă

purtând buzdugane. Ei sânt urmați de curtenii lor, Județii și Părgarii, după cari vin Crucile de voinici comandate de Viteji și pălcuri de Hănsari comandate de Șoltuzi.

3. *Seria principalelor epoce istorice. Mircea cel Bătrân și Alexandru cel Bun;* apoi Ștefan cel Mare și Vlad Țepeș.

4. *Epoca lui Mihai Viteazul:* Acest grup închipuie intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în Alba-Iulia. În fruntea oastei românești merg toboșarii călări cu tobe împodobite și așezate de ambele părți ale cailor și după ei trâmbișii. Vin după aceea, în același rând, cele trei steaguri ale Țărilor Române unite, Moldova, Muntenia și Țara Ardealului, cu garda formată din Ceașii domniei, apoi Căminarul în fruntea Paicilor domnești (copii de casă).

Singur și distanțat de ceilalți, pe un cal alb, în armură și cu bogată mantie domnească, trece *Mihai Viteazul* sprijinind pe coapsa dreaptă buzduganul domnesc. Voevodul este urmat de Sfatul vitejilor săi căpitani: Banul Manta, Banul Mihalcea, Vornicul Preda Buzescu, Radu și Mihai Calomfirescu, Căplescule Udrea, Dan și Fărcaș. Urmează apoi Sava Armășul în fruntea călăreșilor săi (Panduri și Lipcani) Baba Novac, conducând haiducii lui și apoi Velcăpitan Deli Marcu în capul mercenarilor (Deslii și Besli).

5. *Epoca Matei Basarab și Vasile Lupu,* apoi *D. Cantemir și Const. Brâncoveanu.*

6. *Revoluția din Transilvania: Horia, Cloșca și Crișan.* În fruntea Moșilor merg Bucumătorii (cu tulnice). După ei vin cei trei șefi revoluționari: Horia în mijloc, Cloșca și Crișan în lături. Înapoia lor vine steagul revoluției pe care se vede crucea deasupra unei inimi străpunse de spadă și cu inscripția «Horia Rex Daciae floreat». Straja steagului e formată de moși purtând topoare și având în mijlocul lor un preot. După steag vin cetele Căpitaniilor jurați și Căpitaniilor aleși. În urma lor vin Căprările moșilor de Lăncieri și Pușcași conduși de căpitani de căprării.

7. *Revoluția din Muntenia (1821) Tudor Vladimirescu.* Acest grup închipuie intrarea lui Tudor Vladimirescu în București în Martie 1921. O ceată de panduri cu sușuneaua în spate călăresc în capul «Adunării poporului» deschizând astfel alaiul revoluției. Steagul albastru al revoluției, reconstituit după cel autentic, având în dreapta un preot cu crucea în mână, e urmat de o strajă de panduri.

Vine după aceea singur «Domnul Tudor», Înapoia lui vin căpitani: Căcalețeanu, Cioranu, Ghencea și Caravia, apoi: Oastea revoluționară compusă din: Căpitan Urdăreanu cu roata lui de Panduri, căpitan Miu cu ceata de haiduci, Delibașa Hagi Proda și Căpitanul Macedonsky cu roatele de Arnăuți și Neferi.

8. *Revoluția din Ardeal, (1848) Avram Iancu.* Bucumătorii merg înainte. Steagul revo-

luției între doi lăncieri cu garda de moși trec în grup având un preot în mijlocul lor.

În urma acestui grup apare o puternică ceată din vestică «Gardă Națională». La oarecare distanță de acest grup trece singur Avram Iancu («regele munților»). El este urmat de Tribuni și Prefecți, după cari urmează: Cetele de moși (lăncieri) și de vânători pușcași conduși de căpitaniilor lor. Acești căpitani sânt precedați de alți căpitani, Vice tribuni, ce merg în capul grupurilor, încinși cu sabie și cu pușca în spate.

9. *În România.* Acest grup simbolizează miscarea de desrobire politico-militară a anului 1848. Un grup de lăncieri și unul altul de Dorobanți de județ cu ofiterii lor precedează «Carul alegoric» al deșteptării. O femeie aripată, în costum alb de Arhangel, ținând o spadă în mână dreaptă și trâmbița de deșteptare în mână stângă domină în partea superioară a carului stâng în picioare în mijlocul unui mare cerc de flori. Pe două trepte mai jos, de o parte și de alta coboară 4 fete purtând coșuri de flori. În partea din față a carului un grup frățesc de tineri bonjuriști, bătrânii boeri și țărani cu panglici tricolore pe piept purtând steagul deșteptării pe care stă scris «Frăție și Dreptate» sfășie foile «Regulamentului organic». Restul carului în mod simetric este completat de tineri revoluționari, țărani și boeri ce s'au lepădat de ranguri și privilegii. Acest car împodobit cu ghirlande de flori, stoffe și covoare e tras de 6 cai, conduși de surugii în costumele lor tipice. Carul este urmat de pompieri (în Dealul Spirei) cu paruciulor, după cari vin călări: Dorobanți de județe.

10. *Unirea Principatelor (1859).* Acest grup înfățișează prima pagină a realizării Unității noastre naționale sub sceptrul unui singur domnitor. În fruntea tuturor merge Tamburul major în capul fanfarei sale. Un grup de lăncieri de rând călăresc înainte.

La o mică distanță vine «Carul alegoric» al Unirii. În mijlocul și partea înaltă a carului, pe un tron de flori stau două fete reprezentând «țările surori» ținând între ele tricolorul desfășurat al Unirii. Într-o desfășurare spirală de sus în jos se înălțue o horă de țărani, țărance și tineri «unioniști» iar în mijlocul lor un taraf de lăutari în anterie și giubele cântă «Hora Unirii». Carul este împodobit cu flori, steaguri și embleme și escortat un grup de călăreți dorobanți de poștă.

11. *Independența (1877).* Acest grup înfățișează epopeia războiului pentru independența definitivă a României se desfășură în ordinea următoare: Un grup de Roșiori și Călărași cu costume de paradă apoi infanteria înșirată astfel: Tamburul major în capul corniștilor și toboșarilor. Vine apoi: Muzica regimentului (dorobanți) cu șeful lor, după care urmează o grupă de dorobanți, alta de linie și alta de vânători (toți în tunici). După aceea «Carul alegoric» reprezentând: *Reduta dela*

lui, e un loc deschis, cu ferestre arcuite, de unde se desfășoară o mărșă priveliște până la mari depărțări. Aici sânt două clopote, unul de 1000 kilograme și altul de 600.

La intrare, deasupra porții dela clopotniță, este *Vulturul României*, cu aripe larg întinse și ocrotitoare, purtând pe piept noua stemă a țării, ear în ghiare sabie și sceptrul, care vor vesti lumii prin veacuri, că aici Întâiul Rege al tuturor românilor a rostit cuvântul mântuitor și alinător către întregul său popor, în ziua încoronării.

La dreapta și la stânga clopotniței, în cele două colțuri sânt locuințele preoților.

Dela clopotniță înainte spre munți este un larg bulevard, de 80 m. lat și 400 lung, plantat cu arbori la mijloc și pe de lături, care este noua cale ce conduce spre noul oraș, ce se va clădi în acele părți, unde a stat vechiul Apulum al străbunilor noștri.

Broșură istorică. În tipografia Dr. S. Bornemisa din Cluj a apărut broșura: *Istoricul episcopiei Clujului*, de Dr. Sebastian Stanca.

Prețul 2 lei.

Se capătă la Librăria arhiepiscopă.

Grivița. Pe o platformă superioară a red tei «România liberă» reprezentată printr-o țărancă ce ține desfășurat tricolorul României, în ununează pe eroii dela Grivița, Valter Măracineanu Sonțu și Giurăscu. Mai jos reduta este flancată de gabioane aranjate în semicerc înapoia cărora apar curcanii Griviței cu căciulele lor.

Restul carului este completat prin grupuri de Dorobanți în bluze de Vânători și Linie în urma carului călăresc tunari (în tunici) și Călărași (în bluze).

12. *Triumful final: Întregirea neamului (1918).* Întregul cortegiu istoric se încheie cu grupul care reprezintă realizarea visului național «Unirea întregului neam românesc» prin bravura și virtutea soldatului nostru. Ca o viziune a vitejiei strămoșești, un car de triumf roman tras de 4 cai (quadriga) servește de introducere a simbolului Victoriei naționale. Doi legionari romani pedestri conduc carul ținând frânele cailor. În carul aurit în dreapta și stânga stau în picioare «doi ostași romani» ținând în mâinile lor trâmbița de alamă. Între ei, pe un suport mai înalt, o femeie aripată reprezentând «Victoria» ține în mână sângă drapelul nostru tricolor, cu dreapta întinsă încununează fruntea gloriosului sărbătorit înfățișat printr'un simplu soldat român. Soldatul ocupă locul principal la parapetul carului.

După o distanță mai mare apar câteva rânduri compacte de cavalerie românească în ținută de campanie și care precedează carul alegoric al «Unirii tuturor românilor». Carul reprezintă un adăpost blindat, cătră care se desfășoară niste tranșee ce înconjoară de trei părți adăpostul. Pe mamelonul acestui adăpost, între sârme ghimpate și cruci făcute din țăruii sârmelor «patru țărance» îmbrățișate reprezentând «Ținuturile românești unite» (România veche, Ardealul, Bucovina și Basarabia) se detașează pe un mare disc pe care se vede reprezentată Stema actuală a țării. Din tranșee și adăpost apar soldați neclintii la posturile lor. Pe platforma anterioară a carului și în jurul unei mari Cruci Roșie se vede grupată «legiunea eroinelor» ce și-a făcut datoria în preajma frontului.

În urma carului unirii și în chipul colăcelor unei frumoase nunți, apar cinci grupe distincte de țărani călări în portul ținuturilor românești și cu care se sfârșește cortegiul. Fiecare grup poartă în alai steagul prapur al ținuturilor respective. Astfel grupul Munteniei duce Vulturul, grupul Moldovei duce Zimbrul, grupul Ardealului duce Stema celor șapte cetăți, grupul Banatului duce Leul, și grupul Dobrogei duce Delfinii.

Imediat după cortegiul istoric și etnografic a urmat defilarea celor 10 mii de primari, în frunte cu primarul capitalei și cei din județul Ilfov.

Au urmat apoi rând pe rând primarii din celelalte județe ale țării în grupuri compacte.

La trecerea prin fața tribunei regale primarii au izbucnit în strigăte de urale.

O bună impresie au făcut grupurile de femei îmbrăcate în costume naționale ce au trecut în capul grupurilor unor comune din Ardeal.

La ora 3 și un sfert defilare terminându-se, Suveranii, reginele, principii și principesele au plecat în automobile la palat, iar enormul public ce a asistat la această solemnitate s'a împrăștiat.

Seara la ora 8 s'a dat un dineu de gală la palat, cu 220 tăcămuri.

În ziua a treia la ora 10 și jumătate s'au ținut la palatul regal recepția misiunilor străine și a corpului diplomatic, cari au prezentat Suveranilor felicitări cu prilejul încoronării. Prezentarea felicitărilor a durat 20 de minute, după care Suveranii au plecat la Cotroceni.

În *parcul Carol*, de a lungul aleelor principale, erau așezate mesele și băncile de brad, împodobite cu flori și crengi de brad. Ele se întind pe o lungime de aproape 3 Klm. pentru ospătarea celor 10 mii de primari din toată țara.

Mulțimea adunată ovaționează frenetic sosirea Suveranilor. În numele primarilor vorbește dl G. Corbescu primarul capitalei, zicând că domnia regatului român întregit este domnie de dreptate și dragoste. Răspunde Suveranul și îndeamnă pe reprezentanții satelor și orașelor din toată țara să lucreze cu stăruință și din tot sufletul pentru binele obșesc.

clopotniță, de 60 metri înălțime, deasupra porții de intrare.

Cu executarea acestor mari lucrări au fost însărcinați inginerii Tiberiu Eremia și Dem. Marcu.

Lucrările au început în luna lui Mai 1921, s'a lucrat cu cea mai mare stăruință, zi și noapte.

Biserica încoronării este așezată pe o suprafață, lungă de 150 m. și lată de 80 m. Dimensiunile bisericii sânt de 43 m. lungimea, 18 m. lățime și 45 m. înălțime până la vârful crucii de pe cupolă. Cupola stă rezimată, în interiorul bisericii pe patru coloane de marmură roșie, octogonale. Păreții bisericii, în interior, până la bolți sânt înveliți tot în marmură roșie și împodobiți cu minunate sculpturi.

Ferestrele bisericii sânt cu picturi pe sticlă (vitraluri) în stil bizantin, ear noaptea se luminază cu 60 de lămpi electrice, așezate în splendide candelabre, ceea ce produce un admirabil efect de lumină asupra sculpturilor.

Minunate lucrări sânt: Tronurile Regelui și Reginei precum și tâmpla și strănile.

Podeala este din piatră de Câmpulung, ear acoperișul este de țiglă-zolzi, încrustate în beton armat.

Sus sub clopotniță, dedesuptul acoperișu-

S'a vizitat apoi muzeul militar din palatul artelor, ear primarii s'au așezat la masă organizată de primăria capitalei. Fiecare primar a fost servit cu: masline, salam, mușchi de vițel, cașcaval, gogoșar, un măr, $\frac{1}{2}$ Kgr. jîmblă și $\frac{1}{2}$ litru vin. Ca dar s'a dat primarilor câte două farfurii cu figurile Suveranilor, cuțit, furculiță, cană pentru vin, un ulcior de lut, — toate purtând data încoronării.

Regele și Principele moștenitor au trecut prin pavilioanele, unde ospătau primarii, au gustat din masa oferită și s'au întreținut cu mulți dintre primari. D'asemenea Regina cu Principesa Ileana au venit în pavilioanele primarilor și au fost lung ovationate de cei prezenți. La ora 2 și 20 membrii familiei regale, în uralele publicului, au părăsit parcul Carol.

Arhieriei distinși

Maiestatea Sa Regele nostru a acordat ordinul Carol I în gradul de Mare Cruce I. P. S. Sale Mitropolitului primat Miron, și Steaua României în gradul de Mare Cruce I. P. S. Mitropolitului nostru Nicolae.

Sărbările în Sibiu cu prilejul încoronării

— Aspectul orașului. — Sărbarea în școale și casarmă. — Sfânta slujbă în catedrala ortodoxă și în celelalte biserici. — Defilarea în piața Ferdinand. — Recepțiunile. — Alte sărbări. —

Pe lângă toată vremea ploioasă de toamnă, sărbările de încoronare au luat în Sibiul nostru proporțiile unui eveniment de cea mai mare însemnătate în istoria acestui vechi oraș.

«Trăiască Regele și Regina României întregite!» a fost urarea izvorâtă din inimile tuturor sibienilor fără deosebire de confesiune și de naționalitate.

Clădirile străzilor principale erau împodobite cu stindarde, covoare și flori; icoanele Suveranilor, ale familiei regale, precum și ale voievozilor Ștefan și Mihai, încadrate în ramuri de verdeață și flori, decorau vitrinele și ferestrele edificiilor.

Tinerimea școlară, în haine de sărbătoare, s'a întrunit în salele institutelor de învățământ, ear militarii la casarmele lor. Acolo li s'a tălmăcit ce însemnează ziua, în care coroana de oțel încununază fruntea M. Sale Regelui, a celui dintâi suveran al tuturor românilor.

În sunetul sărbătoresc al clopotelor dela toate bisericile Sibiului, lumea s'a adunat la sfintele lăcașuri în număr neobișnuit de mare.

În catedrală. Sărbarea încoronării în biserica catedrală s'a început Sâmbătă seara la ora 8, când s'a făcut sfânta slujbă a privegherii. Duminecă la ora 9 s'a săvârșit sfânta liturgie cu intercalarea rugăciunilor de mulțămînt. Au servit, sub conducerea asesorului consistorial Matei Voileanu, preoții: Dr. Aurel Crăciunescu, Dr. Vasile Stan, Trandaf. Scorobet, Marcu Jantea, Mihai Stoia, Ioan Dăncilă, preot militar, Ilie Beleuță și diaconul George Jurebiță. Corul catedralei a cântat cu toată frumusețea.

La ora 10 jum., s'a făcut rugăciunea de mulțămînt. După evanghelie prof. Dr. A. Crăciunescu a citit de pe amvonul din mijlocul bisericii circulara de încoronare a sf. Sinod, ear preotul Ioan Dăncilă din amvon a citit proclamația dela încoronarea M. Sale Regelui. Corul a intonat Imnul regal.

Văzând măreția acestei sărbări în catedrala noastră, și miile de tineri școlari admirând desfășurarea acestei zile însemnate, ni-a venit în minte circulara marelui Șaguna cu care a inițiat colecta pentru biserica catedrală.

În această circulară neuitatul mitropolit Andrei spunea, că vrea să zidească o biserică mare, în care la zile de sărbătoare să poată întruni tinerimea română, căreia să i se dea povește în casa Domnului.

Ce bucurie ar fi avut marele mitropolit, dacă ar fi văzut mulțimea de tineret școlar, peste un număr de 3000 în biserica sa catedrală.

Ce sînt 60 de ani în viața unui popor?! Azi avem biserică catedrală, ridicată din darurile poporului avem tinerime, — cine se gîndea acum 60 de ani la miile de tineri români crescuți în biserica noastră cea prigonită!

Cînd am serbat încoronarea regelui tuturor românilor, a trebuit să zicem: *Cine e Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, carele faci minuni!* —

La serviciul divin din catedrală au fost de față reprezentanții autorităților civile și militare. În fața bisericii erau postate trupele cu muzica militară.

Terminându-se slujba divină, lumea s'a strâns în piața Ferdinand, ear de aici s'a făcut defilarea trupelor și a școlarilor în sunete de muzică și aclamări la adresa Suveranilor.

Recepțiunile. Îndată după ora 12 au urmat recepțiunile în sala mare dela Casinoul militar, unde dl general Mironescu și prefectul județului dl A. Boiu, în numele perechei regale au primit prezentarea omagiilor deosebitelor instituții și corporațiuni din oraș.

Mai întâi s'a prezentat delegații bisericii ortodoxe române sub conducerea părintelui asesor consistorial Matei Voileanu, care a rostit următoarele cuvinte:

Domnule General, Domnule Prefect, — În întreagă biserică creștină cea mai mare sărbătoare este ziua Învierii. «Paștile». În ziua această se cântă în bisericile creștine imnele cele mai iubite. Biserica ortodoxă, între altele cântă:

«Această numită și sfântă zi, una a Sâmbetelor, Împărăteasă și Doamnă, al Praznicelor Praznic și Sărbătoarea Sărbătorilor».

Neamul nostru românesc încă are azi cea mai mare sărbătoare «Învierea». Prin încoronarea de azi la Alba-Iulia se pune coroana aspirațiilor năzuințelor și tuturor dorințelor de veacuri ale neamului nostru.

Ne dăm seama de măreția zilei de azi, și nu aflăm cuvinte potrivite dea exprima măreția acestei zile a Învierii neamului nostru. Mai potrivite ni se par totuși cuvintele din ritualele noastre bisericești: «Mare ești Doamne și minunate sînt lucrurile tale, și nici un cuvînt nu este de ajuns spre lauda minunilor tale!»

Potrivit tradițiunii noastre strămoșești, ne-am adunat azi în bisericile noastre și am înălțat către cer rugăciuni de laudă și de mulțumită A tot puternicului Dumnezeu pentru binefacerile revărsate cu îmbelșugare asupra neamului nostru, și rugăciuni de cerere ca și mai departe să trimită darul său asupra regelui nostru.

Din biserică am venit aici înaintea Dvoastre, domnule General și domnule Prefect, ca în numele bisericii ortodoxe române, în numele consistoriului arhidiecezan să vă prezintăm omagiile bisericii noastre sentimentele ei de fidelitate, de supunere de bucurie, mai ales sentimentele de cea mai nețărmurită iubire a poporului nostru față cu augusta persoană a Maiestății Sale, gloriosului nostru rege, a Maiestății Sale Slăvitei noastre regine, și a întregii dinastii române, rugându-vă să binevoiți a le transmite la Înaltul tron.

Maiestatea Sa, gloriosul nostru rege, Maiestatea Sa, milostiva noastră regină, Întreagă dinastie română, să trăiască! —

Au venit apoi celelalte delegațiuni, și adevă: a bisericii greco-catolice conduse de protopopul N. Togan, a bisericii romano-catolice sub conducerea parohului său Dobordan, a bisericii evanghelice ardelenene și a universității săsești, conduse de comesul dl Walbaum; biserica reformată a fost reprezentată prin parohul său Pap, ear comunitatea cultului izraelit prin rabinul Horowitz.

Au mai prezentat felicitări omagiale delegațiuni conduse de dnii: Zaharia în numele tribunalului, Dr. G. Preda, în numele «Asociațiunii», generalul i. r. Stöhr, în numele reuniunii ofițerilor în rezervă, inspectorul regional de școale, Dr. I. Stroia, în numele învățătorimii, directorul Dr. V. Iăbăcariu, dela administrația financiară, adv., I. A. Preda reprezentând camera advocațională, Dr. L. Popovici, insp. sanitar, ca reprezentant al funcționarilor publici, Dr. I. Beu, dela banca Albina, G. Poponea, dela Reuniunea meseriașilor români ș. a.

După primirea omagiilor prezentate, dl general Mironescu a cuvîntat, în numele armatei, pentru Maiestățile Lor, muzica a intonat imnul regal, ear după aceasta prefectul dl A. Boiu, a închinat pentru părechea domnitoare încoronată la Alba-Iulia și pentru dinastie. Asistența a răspuns cu lungi ovățiuni aduse tronului românesc.

*

«Serbarea la Seminarul Andrei Șaguna». Societatea teologică a aranjat în ziua a treia a sărbărilor de încoronare un festival în cerc restrîns. Au luat parte corpul prof. în frunte cu I. P. C. Sa Dr. Eusebiu R. Roșca, dir. sem. și câțiva asessori consistoriali. Președintele Societății dl prof. Dr. Vasile Lăzărescu a vorbit frumos despre importanța actului, ce s'a săvârșit la Alba-Iulia, arătând că făgăduințele regale cuprinse în manifestul către popor ridicarea bunei stări economice, nivelarea asperităților dintre păturile sociale și progresul cultural-moral — se vor putea realiza numai prin concursul, prin munca conștiință și desvoltată a preoțimii, înțaiul factor, pe care se razimă nădejile de mai bine a neamului. Îndeamnă pe fiitorii preoți să se pătrundă de conștiința acestei misiuni și să se pregătească cu râvnă ca la vreme să opoată plini cu demnitate. La cuvintele din urmă, închinat Regelui Familiei domnitoare și țării întregite, corul a cântat: «Trăiască Regele». Teologul N. Filip a recitat «Oltul» de O. Goga, apoi corul a cântat «Iată ziua triumfală»... Teologul I. Dinu vorbește despre cei trecuți, din a căror jertfă de viață și suferințe a răsărit fericirea noastră de acum. După cântarea: «Pe al nostru steag e scris unire» I. P. C. Sa dl director încheie prin un călduros indemn către tinerime să silească înainte pe drumul muncii cu râvnă și cu stăruință, pentru ca la vreme să ajute înaintarea neamului și mărirea bisericii lui.

*

Ziua întreagă a circulat public numeros pe străzi și pe promenada dela Bulevard. Duminecă la ora 4 d. a. s'au ținut sărbări sportive la școala de gimnastică; ploaia încetase; în piața Ferdinand a cântat muzica militară dansuri și cântece naționale, seara s'au iluminat ferestrele casarmelor și ale altor clădiri, la ora 8 s'a făcut retragerea cu torțe și muzică.

Parlamentul

Sesiunea extraordinară a corpurilor legiuitoare s'a deschis în 12 l. c. La ora 11 s'a oficiat, de P. S. Sa episcopul Visarion Puiu al Argeşului, serviciu divin la mitropolie. La ora 12 prim-ministrul, dl I. I. C. Brătianu, din însărcinarea M. Sale Regelui, a citit dela tribuna palatului adunării deputaţilor, în faţa membrilor corpurilor legiuitoare, mesagiul de deschidere a sesiunii.

Mesagiul este următorul:

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,*

Ca o consfinţire a unităţii naţionale, cu atâtea jertfe dobândite, am hotărât să îndeplinesc la Alba-Iulia acum, la începutul anului al nouălea al Domniei Mele, încoronarea Mea şi a Reginei.

Sânt sigur că în această zi de sărbătoare patimile trecătoare se vor stinge şi că toţi fiii buni ai patriei, însufleţiţi de aceeaşi dragoste de ţară, se vor uni în jurul tronului.

Dorind ca în aceste zile să am cât mai aproape reprezentanţii Naţiunii, ca să se afirme astfel încă odată puternica legătură dintre mine şi poporul Meu, pe care voesc să Mă razim în toate faptele domniei Mele, v'am convocat, domnilor senatori şi domnilor deputaţi, în sesiune extraordinară.

După săvârşirea acestei înălţătoare sărbători, guvernul Meu va supune deliberărilor domniilor voastre proiectele de legi a căror urgenţă se impune.

Eu declar deschisă sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare. **Ferdinand**

(Urmează semnăturile dlor miniştri).

Au participat la şedinţă deputaţii şi senatorii guvernamentali, precum şi parlamentarii naţionalişti-democraţi, şi reprezentanţii minorităţilor. Au lipsit parlamentarii partidului naţional, ai partidului poporului şi ai partidului ţărănesc.

După citirea mesagiului, se anunţă viitoarea şedinţă a senatului pentru Luni, în 23 Octombrie, ora 2 şi jumătate d. a., ear a camerei la ora 2 d. a. în aceeaşi zi.

Dela „Asociaţiune“

Secţia economică a Asociaţiunii va aranja la 27 l. c. în oraşul Sebeşul să se ă expozitie de vite. Cea de poame, proiectată în Orăştie, nu se poate ţine anul acesta, fiindcă recolta de poame, din lipsa ploilor, a fost slabă în părţile acelea.

Alt lucru practic şi recomandabil a hotărât să facă Secţia economică, anume: să deschidă prin comune cursuri, ca ţăranii noştri să înveţe a-şi pregăti singuri obiectele împletite din nuiele de cari au trebuinţă în gospodărie, cum sânt: corfe, coşuri, coşuri de căruţe ş. a.

Mai târziu sânt proiectate şi cursuri pentru obiectele împletite din paie: pălării, coşuleţe ş. a.

Sânt aceste lucruri stăt de trebuinţoase în gospodăriile ţăranilor, şi atât de uşor de pregătit, numai puţină silinţă să-şi dea cineva. Timp încă este de ajuns, cât ţine eara lungă şi când oamenii stau de multe ori fără lucru. Unealta cea mai simplă îţi sporeşte averea, dacă lucrezi cu mâna ta.

Ce mare binefacere ar fi pentru popor, dacă lucrul manual s'ar introduce obligator în şcoalele sateşti! S'a vorbit mult despre folosul, ce ar rezulta din propunerea învăţământului acestuia, dar s'a făcut puţin în realitate. **Mş.**

Aviz

Se aduce la cunoştinţa On. membri ai „Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român“ cari doresc a lua parte la adunarea generală ce se va ţine în 8 şi 9 Noemvrie 1922 în Sibiu, că biletele cu reducere de 75% pe C. F. R. le vor primi dela directorii despărţimintelor respective, unde vor anunţa participarea în cel mai scurt timp. Totodată On. membrii sânt rugaţi a-şi anunţa participarea lor la această adunare Biroului central al „Asociaţiunii“, Sibiu str. Şaguna 6, cu cel puţin 8 zile înainte de adunare, să se poată lua măsurile necesare pentru încuadrare.

Biroul „Asociaţiunii“.

Ştirile zilei

Ştire personală. Ierarhii bisericei ortodoxe din vechiul regat în frunte cu I. P. S. Sa mitropolitul Primat Miron, în trecerea sore Alba-Iulia, au sosit la gara din Sibiu Vineri 30 Sept. v. la ora 2 d. a. cu un tren special. Înălţii prelaţi au fost întâmpinaţi la gară de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae înconjurat de asesorii consistoriali, de corpul prof. şi elevii seminariali în frunte cu Directorul Dr. Roşca, şi elevii şi profesorii şcolii normale „Andrei Şaguna“ cu Directorul Dr. Stan. La sosirea trenului elevii seminariali au intonat pe stăpânii şi arhieriei noştri, iar corul mixt al şcolii normale sub conducerea prof. T. Popovici a cântat mai multe piese. Această spontană primire a făcut bună impresie asupra înaltului cler. La acest tren s'a ataşat şi vagonul I. P. S. Sale mitropolitului nostru Nicolae. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru dela Alba Iulia a plecat la Bucureşti, de unde s'a întors la rezidenţa sa în 18 n. l. c.

Adresă de ziua încoronării. Consistorul plenar din 9 l. c. al episcopiei din Oradea-Mare a trimis următoarea telegramă: „Cătră Maiestatea Sa Regele Ferdinand I. — Alba Iulia. Consistorul episcopiei ortodoxe-române din Oradea-Mare, restatornică din iubirea Maiestăţii Voastre de biserică, întrunit în şedinţă plenară, adânc mişcat de ziua strălucită a încoronării Maiestăţii Voastre de primul Rege al tuturor Românilor: în numele clerului şi al poporului ortodox din această eparhie, cu omagială supunere depune la treptele Tronului juruinţa sa de fidelitate şi imploră binecuvântarea Tatălui ceresc asupra Maiestăţii Voastre, a Măritei Doamne Regina, a întregii auguste case domnitoare şi a unei, nedespărţite, în veci slăvitei Românie. — Roman Ciorogariu Episcopul Orăzii Marii.“ — La serbările încoronării Consistorul a fost reprezentat pe lângă P. S. Sa, de cătră delegaţii: Dr. A. Magier asesor ref. bisericesc, şi protopopii A. Horvat şi Alex. Munteanu.

Societatea de lectură „Andrei Şaguna“ a elevilor din şcoala normală din Sibiu s'a constituit în 21 Sept. a. c. pentru anul şcolar în modul următor: Preşedinte, Aurel Popovici profesor, vice preşedinte, Petru Flinţiu clasa VIII. a, notar I, Constantin Joican clasa VIII. a, notar II, Ioan Muntean clasa VI. a, redactor Aron Popovici clasa VIII. a, bibliotecar Gheorghe Miulescu clasa VII. a, vice-bibliotecar Ioan Tarcea, clasa V. a, casieră Ana Boescu clasa VII. a, econom Emil Muntean clasa VII, controlor Ioan Manovici clasa VI a, Membri în comisia literară: Constantin Dumitrescu clasa VIII. a, Elena Cucuian clasa VIII a, Gheorghe Cernea clasa VII a, Lia Popovici clasa VI a, Iacob Bratu clasa VI. a, Octavian Popovici clasa VII a, Victoria Otean clasa V a, Ioan Boer clasa V. a, Petru Severin clasa IV. a, Ioan Costantinescu III. a.

Aviz. Rog cu toată stăruinţa pe stim. dñi cari au liste de colectă pentru monumentul lui Virgil Oniţiu, să binevoiască a le restitui, trimiţând şi sumele adunate. De asemenea rog şi pe acei intelectuali români, cu deosebire pe foştii elevi ai răposatului director, cărora nu li s'au trimis liste, să şi împlinescă şi ei această datorie impusă fiecărui intelectual român. Braşov, 1922. **Dr. I. Blaga**, director.

Sarbarile încoronării şi biserica papistaşă Nunţul Marmagi cu arhişoviniştii episcopi unguri Mailáth (de origine română) şi Gattfelder (şvab) n'au intrat în catedrala încoronării, şi n'au asistat la serviciul divin, ci au stat şi s'au preumblat prin curte. Exemplul lor l-au urmat şi „fraţii“ noştri de sânge, episcopatul gr. cat. cari au preferat societatea arhişoviniştilor şi duşmanilor noştri seculari, şi n'au intrat nici ei în biserică, ca să nu se „spurce“ vorba dlui Iorga în contactul cu ortodoxia. Şi astfel biserica „soră“ a fost reprezentată la serviciul divin din catedrală prin gr. catolicul O. Tăslăuanu, fost ministru. Cu privire la atitudinea episcopatului vom reveni; încât priveşte însă pe dnul Tăslăuanu, îi dorim să poată suporta penitenţa la care va fi condamnat pentru acest păcat din partea duhovnicului său, cu resigaţiune creştinească.

Geografia... Se ştie că francezii, îndeosebi înainte de război, nu prea erau tari în cunoştinţele de geografie. Rolul acesta se pare că l-au luat acum germanii din Berlin, cari se vede că

au uitat chiar şi de capitala ţării noastre. Dela Berlin adevărat a sosit la redacţia Universului din Bucureşti un plic cu următoarea adresă: „Monsieur le Redacteur en chef du journal Universul, Bucarest, Portugal“.

La Fondul Victor Tordăşianu pentru căminul ucenicilor dela meserii, întemeiat de Reuniunea meseriaşilor români din Sibiu, în memoria mult regretatului ei preşedinte, a binevoit a dăruí dl Dumitru Comşa, prof. sem. în pens. Lei 100.— şi dna Letiţia Cioran Lei 20.— din tristul prilej al împlinirii unui an dela repozarea colonelului în pens. Paul Munteanu. — Pentru prinos mulţămeste: **George Poponea**, preşedinte. **Stefan Duca**, secretar.

Membri noi la Reuniunea meseriaşilor români din Sibiu s'au înscris: a) fondatori: Dr. Lucian Borcia, avocat, Sibiu; Augustin Bălăban, directorul casei cercuale, Sibiu; Dumitru Sârbu, industriaş, Sibiu; Petru Mihăltianu, măestru pantofar, Sibiu, achitând fiecare taxa de câte 100 Lei; b) pe viaţă: Dumitru Morariu calfă mehanic, cu taxa de Lei 50.

Comitetul.

Premiile Academiei Române

Academia Română a pus la concurs, pentru sesiunea generală din 1923, următoarele premii:

1. **Premiul Năsturel**, de 4000 lei, destinat pentru o carte scrisă în limba română, cu conţinut de orce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în 1922.

2. **Premiul Asociaţiunii Craiovene**, de 1500 lei, se va da pentru cea mai bună carte didactică, dintre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 — 31 Decembrie 1922.

3. **Premiul Crissoveloni**, de 2000 lei (divizibil), se va da pentru cele mai bune lucrări asupra comerţului, publicate dela 1 Ianuarie 1920 — 31 Decembrie 1922.

4. **Premiul Eliade Rădulescu**, de 5000 lei, se va da pentru o scriere de literatură sau filologie, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1919 până la 31 Decembrie 1922.

5. **Premiul Constantinide**, de 4000 lei (divizibil), se va da pentru scrieri de literatură, de filologie sau artă, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

6. **Premiul Grigorie Angelescu**, de 4000 lei, se va da pentru o scriere de istorie, de filozofie, sau iuridică, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1922.

7. **Premiul Adamachi**, de 5000 lei (divizibil) se va da pentru scrieri ştiinţifice (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general), cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1920 până la 31 Decembrie 1922.

Publicaţiunile vor fi prezentate la concursuri de autorii lor în 15 exemplare, pelângă o cerere scrisă în care se va arăta premiul la care concurează.

Un autor nu poate prezenta o scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

Inscrierile se fac la Cancelaria Academiei (Calea Victoriei 135) până la 31 Decembrie 1922.

Academia a mai destinat pentru anii 1923, 1924, 1925 şi 1926 un mare număr de premii pentru anumite subiecte.

Doritorii de a concura la premiile pentru subiecte date, pot cere dela Cancelaria Academiei Catalogul premiilor, în care sânt specificate premiile şi subiectele hotărâte, precum şi modalitatea prezentării manuscriselor.

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare

Cuvântări bisericesti

de arhimandritul Ilarion Mircea, egumenul sfintei mănăstiri Precista-Mare din Roman, cuprinzând 41 predici pentru Duminecile din Paresimi, 9 Dumineci după Rosalii şi la unele sărbători de peste an. **Preţul 14 Lei.**

Teatru oraşului Sibiu

Director: W. Popp

In 20 şi 22 Octombrie: Iuşi dansează, operetă nouă în 3 acte.
In 21 Octombrie: Flacări... dramă în 4 acte de H. Sudermann.

Inceputul la ora 7¹, seara

CLOPOTE

(190) 1-2

Pentru biserici în toate mărimile, garanție 50 ani cu :- prețul de Lei 75 kgr. :-

Reprezentantul pentru Ardeal: **Silviu Popescu** Sibiu, str. Groapei 15.

(188) 1-1

Licitație de pădure

La 7 Noembrie 1922 ora 10 dimineața se va ține în localul secretariatului Branului de sus licitație publică cu oferte închise și verbale, pentru vânzarea cantității de aproximativ 9775 metri cubi, molift și brad alb și 3300 metri cubi, fag, material aflat în picioare în pădurea «Predușu» proprietatea celor 13 biserici din Bran.

Prețul de strigare este 261.500 lei. Vadiu 10 din prețul de strigare. Termen de exploatare 2 ani. Ofertele închise însoțite de vadiu se vor depune în biroul subsemnatului.

Tot aici se primesc orice alte informațiuni cu privire la pădure și detalii asupra licitației și exploatarei.

Amaterii sunt invitați a vizita pădurea

Dr. Ciurea Ioachim, avocat Brașov, în calitate de comisar consistorial str. Tg. Cailor Nr. 4.

Nr. 362/1952 pprb.

(187) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh al II-lea din parohia de cl. I Brad se publică al III-lea concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuțiile parohului sunt cele normale, staverite în coala B și normele dela stat.

Cererile de concurs sunt a se înainta oficiului protopresbiterial gr. or. al tractului Zărand în Brad.

Brad, din ședința comitetului parohial ținută la 13 August n. 1922.

Stefan Albu
președinte

Traian Stepan
notar

Văzut:

Brad, la 22 Sept. 1922.

P. Piso
protopop.

Nr. 316-1922.

(189) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor de paroh din parohiile de clasa a III-a Dobricel, Esc și Selișca cu filiile Căscău și Vad prin aceasta se publică concurs cu termen 30 zile computat dela prima lui apariție în ziarul «Telegraful Român».

Emolumentele, împreună cu fiecare dintre aceste posturi, sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunei preoțești prin ajutor de stat.

Concurenții au a se înainta petițiunile concursuale, instruite cu documentele lor prescise, la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis, amintit mai sus, și a se prezenta în vre o Duminică ori sărbătoare — pelângă prealabila incunoștințare a protopresbiterului concernent — la biserica parohială din aceste comune, spre a se face cunoscuți poporului.

Dej, 3/16 Septembrie 1922.

Oficiul protopresbiterial al tractului ort. român Dej, în înțelegere cu comitetele parohiale competente.

Teodor Herman
protopresbiter.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Nr. 200/1922

(185) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei de clasa I-a Ibănești-pădure, protopresbiteratul Reghinului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Beneficiile împreună cu acest post sunt salarul dela stat și eventualele gradații și indemnizație de scumpete după detragerea venitorilor statorite în coala B. pentru congruă.

Concurenții vor înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul fixat, iar pentru a se face cunoscuți poporului se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare la biserică spre a cânta ori a celebra și predica observând dispozițiile art. 33 din Regulamentul pentru parohii.

Reghin, 15 Maiu 1922.

Oficiul protopresbiterial ort. al Reghinului

Vasilie Duma
protopop.

Nr. 576/1922

(182) 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa III Borosneul mic tractul Oituzului devenită vacanță, se publică concurs cu 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate pentru întregirea dela stat în coala B. Concurenții au să trimită cererile instruite cu observarea normelor în vigoare în termenul arătat subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere după prealabila incunoștințare a protopopului să se prezinte înaintea alegătorilor pentru a cânta, respect. a oficia și cuvânta.

Intorsura-Buzăului, 6/X 1922.

Oficiul protopopesc ort. al tractului Oituzului în înțelegere cu comitetul parohial.

George Neagoviciu Neagoescu
adm. ppsc.

Nr. 26/1922 prot.

(181) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de protopresbiter al tractului Murăș-Ludoș, înființat prin concluzul Sinodului diecezan Nr. 66/922, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Până la devenirea în vacanță a parohiei protopresbiterale Murăș-Ludoș, venitele din aceea parohie în care se va stabili, ori este stabilit parohul, care a fi ales și numit de protopop.

2. Dotația protopresbiterală dela stat și din fondul general administrativ al Consistoriului diecezan.

3. Retribuția din fondul protopopesc al tractului, alimentat din contribuțiile dela parohii.

4. Taxele legale dela vizitațiunile canonice. Concurenții îndreptățiți conform concluzului congresual din anul 1888 Nr. prot. 111, să și înainteze cererile înzestrate cu documentele cerute, în termenul arătat mai sus, Venerabilului Consistor diecezan în Cluj.

Murăș-Ludoș, din ședința comitetului protopresbiterial, ținută la 4 Septembrie 1922.

Petru Sămărghieanu
notar.

Romul Popa
preș. comit. prot.

Nr. 3007/1922 Plen.

«Aprobat»

Cluj, din ședința plenară ținută la 5 Oct. 1922.

Nicolae Ivan
Episcop.

La Bibliotecă arhiepiscopale se află de vânzare:

Istoria bisericăsească a rom. ardeleni

de

Dr. Ioan Lupaș,

profesor universitar și membru al Acad. române

AVIZ!

BANCA CENTRALĂ FILIALA — SIBIU

S'A MUTAT

cu birourile sale în

(175) 4-6

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale

Nici în Strada Căsnădiei Nr. 7 II

și nici în Strada Turnului Nr. 33

nu mai are birouri și cassa.

Exclusiv în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

se primesc de acum înainte

Depuneri pe libel cu 5½% și 6% netto

Darea după interese o plătește institutul

Schimb de dolari

și alte valute totdeauna cu cele mai culante cursuri

Editura și tiparul tipografiei arhiepiscopale.